

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning
(Opgavebortfald på varmforsyningsområdet)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, og [L], foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 4, 1. pkt., ændres »giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, « til: »træffer Forsyningstilsynet afgørelse herom og kan desuden meddele«.

2. I § 21, stk. 5, udgår »efter forhandling som nævnt i stk. 4«.

3. I § 23 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Forsyningstilsynet beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, herunder om Forsyningstilsynets sagsbehandling midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Stk. 3. Forsyningstilsynets undersøgelser og afgørelser, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, kan alene vedrøre forhold for en periode på op til fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller rejst af Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet kan dog i særlige tilfælde udvide perioden, der er nævnt i 1. pkt. Andre kan ikke anmode Forsyningstilsynet om at udvide perioden, jf. 2. pkt.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Tidsbegrænsning og prioriteringsadgang for tilsynssager
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.1.3.	Den foreslåede ordning
2.2	Ophævelse af forhandlingspligt
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.2.3.	Den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Med Aftale om finansloven for 2025 er det besluttet at reducere den statslige administration svarende til godt 1.000 årsværk i 2025. Disse reduktioner af årsværk vil ske på tværs af alle ministerområder med et særligt fokus på centraladministrationen og opgaver, der har karakter af administration, tilsyn og kontrol. Det er samtidig en beslutning om, at der er nogle opgaver, der enten skal løses mere enkelt, eller som ikke længere skal løses.

Som led i dette initiativ er der på Forsyningstilsynets område identificeret en række gebyrfinansierede opgaver forbundet med Forsyningstilsynets tilsyn med varmforsyningsområdet, der foreslås fokuseret og reduceret.

Lovforslaget er en opfølgning på Aftale om finansloven for 2025 og har til formål at gennemføre dele af politisk prioriteret opgavebortfald på

UDKAST

Forsyningstilsynets område, hvor Forsyningstilsynet fører tilsyn med varmforsyningsvirksomheder efter reglerne i lov om varmforsyning.

Lovforslaget vil overordnet have til formål at sikre en så effektiv anvendelse og hensigtsmæssig prioritering af Forsyningstilsynets ressourcer som muligt.

Lovforslaget indeholder forslag om en prioriteringsadgang for Forsyningstilsynet i forhold til behandlingen af sager, hvor Forsyningstilsynet fører tilsyn. Forslaget vil give Forsyningstilsynet adgang til på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen at kunne afvise at behandle alle eller dele af de elementer, som er rejst i en tilsynssag, ligesom Forsyningstilsynet skal kunne beslutte, at Forsyningstilsynet ikke vil træffe afgørelse.

Lovforslaget indeholder forslag om en tidsbegrænsning for Forsyningstilsynets undersøgelse og afgørelse i tilsynssager. Forslaget vil medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil være forpligtet til at behandle forhold i en tilsynssag, der vedrører en periode på mere end fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller er rejst af Forsyningstilsynet.

Lovforslaget indeholder derudover forslag om at ophæve Forsyningstilsynets pligt til at skulle indlede og gennemføre en forhandling med en varmforsyningsvirksomhed som led i Forsyningstilsynets afgørelser i tilsynssager, hvor tilsynet har identificeret forhold, der er urimelige eller i strid med nærmere angivne retsregler efter lov om varmforsyning.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Tidsbegrænsning og prioriteringsadgang for tilsynssager

2.1.1. Gældende ret

Forsyningstilsynet er nedsat i medfør af lov om Forsyningstilsynet, jf. lov nr. 690 af 8. juni 2018. Forsyningstilsynet varetager opgaver og beføjelser i medfør af blandt andet lov om varmforsyning og kan behandle en sag på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage, jf. § 3, stk. 1 og 2, i lov om Forsyningstilsynet.

UDKAST

Forsyningstilsynets centrale opgave på varmforsyningsområdet er at føre tilsyn med varmforsyningsvirksomhedernes betingelser og prissætning, herunder hvilke omkostninger, der kan indregnes i priserne mellem de forskellige led i værdikæden (produktion, transmission og distribution) til slutkunder.

Bestemmelsen i § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, regulerer, hvornår en varmforsyningsvirksomhed er omfattet af lovens prisregulering og dermed af Forsyningstilsynets tilsyn. En virksomhed er omfattet af prisreguleringen, når den leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, såkaldt rumvarmeformål.

Forsyningstilsynet fører tilsyn med varmforsyningsvirksomhedernes overholdelse af bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b eller 20 c, § 21 b, stk. 5, eller § 28 b, stk. 4, i lov om varmforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024 med senere ændringer, og en række bekendtgørelser, der er udstedt i medfør heraf. Forsyningstilsynet fører tilsyn efter bestemmelserne i § 21 stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, i lov om varmforsyning.

Hverken lov om varmforsyning eller lov om Forsyningstilsynet indeholder nærmere regler for, hvornår Forsyningstilsynet vil have pligt til at realitetsbehandle en anmeldelse eller en klage. Det følger af administrativ praksis ved Energiklagenævnet efter § 3, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet, at Forsyningstilsynet har pligt til at realitetsbehandle en anmeldelse eller en klage, og dermed rejse en tilsynssag, hvis der er en konkret begrundet mistanke om, at der enten foreligger en lovovertrædelse af nogen betydning, eller at der er udvist en ulovlig adfærd. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 19. maj 2023 i sag 22/13833. Forsyningstilsynet vil også have pligt til at rejse en tilsynssag af egen drift, hvis Forsyningstilsynet på anden vis bliver opmærksom på et ulovligt eller urimeligt forhold.

Forsyningstilsynets tilsyn udføres som et bagudrettet tilsyn med fremadrettet virkning. Finder Forsyningstilsynet for eksempel, at en varmforsyningsvirksomheds prissætning ikke er i overensstemmelse med reglerne, eksempelvis ved at en varmforsyningsvirksomhed har indregnet og opkrævet omkostninger i varmeprisen, der ikke er nødvendige, skal det for meget opkrævede afvikles via de fremadrettede varmepriser efter administrativ praksis.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en tidsmæssig grænse for Forsyningstilsynets pligt til at undersøge og træffe afgørelse i en tilsynssag. Lov om varmforsyning indeholder således heller ikke nærmere regler om rammerne for tilsynets efterregulering, herunder begrænsninger af hvor lang en tidsmæssig periode en efterregulering kan vedrøre.

Energiklagenævnet har i en afgørelse af 13. juni 2012 i sag, jf. j.nr 1021-11-33-124, udtalt sig om Forsyningstilsynets mulighed for efterregulering efter tilsynets indgrebsbeføjelse i § 21, stk. 4. Energiklagenævnet udtalte, at en efterregulering, der vedrører en periode på 10 år, ikke som udgangspunkt kan anses for at være i strid med reglerne i lov om varmforsyning. Energiklagenævnet udtalte videre, at der ved bedømmelsen af, om et offentligretligt krav kan anses for bortfaldet kan lægges vægt på den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om myndighedspassivitet, hvor der kan lægges vægt på, om den forpligtede har haft grund til at indrette sig i tillid til, at kravet ikke ville blive gjort gældende, og om det kan bebrejdes det offentlige, at kravet ikke er blevet rejst på et tidligere tidspunkt.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Forsyningstilsynet er både tilsyns- og klagemyndighed på varmforsyningsområdet. For så vidt angår Forsyningstilsynets tilsynsvirksomhed fører Forsyningstilsynet tilsyn med varmforsyningsvirksomhedernes overholdelse af bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b eller 20 c, 21 b, stk. 4, eller § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold hertil. Forsyningstilsynet fører tilsyn af egen drift eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage. Forsyningstilsynet kan gribe ind i priser og betingelser efter bestemmelserne i § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 5. Forsyningstilsynet har en pligt til at realitetsbehandle tilsynssager, hvori der rejses en konkret begrundet mistanke om en lovovertrædelse af en vis betydning.

Bestemmelserne, som Forsyningstilsynet fører tilsyn i medfør af, indeholder ikke en tidsmæssig grænse for Forsyningstilsynets sagsbehandling, herunder for at gøre indgreb i priser og betingelser. Lovbemærkningerne til bestemmelserne giver heller ikke holdepunkter for at fastlægge en tidsmæssig ramme. Det betyder, at Forsyningstilsynet – i tilfælde, hvor der i øvrigt findes grundlag for at rejse en tilsynssag – har pligt til at behandle sager om forhold, der kan række relativt langt tilbage i tid, og hvis aktualitet

UDKAST

kan være begrænset. Samtidig kan sådanne sager have en begrænset tilsynsmæssig effekt.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der i lov om varmforsyning skal indføres en adgang for Forsyningstilsynet til at kunne prioritere sin sagsbehandling af hensyn til at sikre en så effektiv anvendelse og hensigtsmæssig prioritering af Forsyningstilsynets ressourcer som muligt. Det er ministeriets vurdering, at Forsyningstilsynet skal have adgang til på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen at kunne afvise at behandle alle eller dele af de elementer, som er rejst i en tilsynssag. Forsyningstilsynet skal endvidere kunne beslutte, at Forsyningstilsynet ikke vil træffe afgørelse, eksempelvis hvor Forsyningstilsynet først vil kunne træffe afgørelse efter at have iværksat yderligere og ressourcekrævende undersøgelser, der ikke vil stå mål med enten afgørelsens forventede resultat eller betydning.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der i lov om varmforsyning skal indføres en tidsmæssig grænse på fem år for Forsyningstilsynets undersøgelse og afgørelse i tilsynssager. En periode på op til fem år vil kunne tage hensyn til såvel producentledet, som kan have indrettet sig i tillid til, at priser og betingelser er fastsat i overensstemmelse med reglerne i lov om varmforsyning, og transmissions- eller distributionsledet – og dermed i sidste ende de endelige varmeaftagere – som ikke må betale for meget for varmen. Det er ministeriets vurdering, at indførelsen af en tidsmæssig grænse vil medføre en mere effektiv ressourceanvendelse i Forsyningstilsynet samtidig med, at der sikres en større aktualitet og tilsynsmæssig effekt af hensyn til varmforsyningsvirksomhederne og varmeaftagerne. En tidsmæssig begrænsning i Forsyningstilsynets mulighed for at gøre indgreb i prisfastsættelsen bagud i tid, forventes derudover at kunne medvirke til at øge varmforsyningsvirksomhedernes opmærksomhed på at sikre, at priser og betingelser til enhver tid er i overensstemmelse med lov om varmforsyning og regler udstedt i henhold hertil, så varmeaftagerne sikres bedst muligt.

Det er dog Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der bør indføres en adgang for Forsyningstilsynet til i særlige tilfælde at kunne behandle tilsynssager, der vedrører en længere periode end fem år efter Forsyningstilsynets beslutning. Det vil for eksempel kunne være sager, hvor Forsyningstilsynet konkret vurderer, at sagen har en væsentlig tilsynsmæssig effekt. Det vurderes relevant at give Forsyningstilsynet denne

undtagelsesmulighed, fordi varmforsyningsvirksomheder ikke er en del af det konkurrenceudsatte erhvervsliv, og der er dermed større risiko for, at der fx over en længere periode kan være opkrævet et for stort beløb hos forbrugerne.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en tidsmæssig begrænsning for Forsyningstilsynets behandling af sager tilbage i tid alene skal finde anvendelse på de sager, hvor Forsyningstilsynet fører tilsyn efter reglerne i lov om varmforsyning eller regler udstedt i medfør heraf. En tidsmæssig grænse vil således ikke finde anvendelse generelt, herunder ikke hvor der efter lovens regler er en særlig lovbestemt frist eller indbringelsesret for Forsyningstilsynet.

Forsyningstilsynets overvejelser om at rejse en tilsynssag vil som hidtil være underlagt de bindinger, der følger af almindelige forvaltningsretlige regler.

2.1.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre nye stykker i § 23 i lov om varmforsyning med henblik på at give Forsyningstilsynet adgang til at prioritere og bortprioritere tilsynssager.

Det foreslås i § 23, stk. 2, at give Forsyningstilsynet beføjelse til at beslutte, om der vil være tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse om forhold, som Forsyningstilsynet kan føre tilsyn med. Det foreslås endvidere at give Forsyningstilsynet beføjelse til at beslutte, at Forsyningstilsynets sagsbehandling midlertidigt eller endeligt vil skulle indstilles.

Det foreslås i § 23, stk. 3, at Forsyningstilsynet alene vil være forpligtet til at undersøge og eventuelt træffe afgørelse om forhold, der vurderes urimelige eller ulovlige efter nærmere fastlagte regler i lov om varmforsyning eller regler udstedt i henhold hertil, som vedrører en periode på op til fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller rejst af Forsyningstilsynet. Det foreslås, at Forsyningstilsynet i særlige tilfælde efter Forsyningstilsynets beslutning vil kunne udvide perioden på fem år.

2.2 Ophævelse af forhandlingspligten

2.2.1. Gældende ret

UDKAST

Forsyningstilsynets forhandlingspligt på varmforsyningsområdet er reguleret i § 21, stk. 4 og 5, i lov om varmforsyning.

Det følger af § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning at finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b eller 20 c, eller § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7.

Det følger af § 21, stk. 5, at såfremt tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling, som nævnt i § 21, stk. 4, give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7.

Forhandlingspligten er gældende, hvor bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b eller 20 c, § 21 b, stk. 5, eller § 28 b, stk. 4, i lov om varmforsyning eller regler udstedt i henhold hertil, udgør hjemmelsgrundlaget for Forsyningstilsynets tilsyn. Bestemmelserne vedrører primært prisreguleringen. I praksis udgør disse bestemmelser en meget stor del af de tilsynsindsatser, som Forsyningstilsynet udfører på varmforsyningsområdet.

Forsyningstilsynet træffer afgørelse om et forhold, der er urimeligt, eller strider mod regler i lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt i medfør af loven. Derefter skal forholdet bringes til ophør gennem forhandling. Såfremt Forsyningstilsynet vurderer, at metoden til at bringe forholdet til ophør er tilstrækkelig, træffer Forsyningstilsynet en ny afgørelse herom. Hvis Forsyningstilsynet ikke vurderer, at metoden er tilstrækkelig, og det ikke er muligt at nå til enighed, træffer Forsyningstilsynet afgørelse: I den forbindelse kan Forsyningstilsynet give pålæg om, hvordan det urimelige eller ulovlige forhold skal bringes til ophør.

Hverken bestemmelserne i lov om varmforsyning eller bemærkningerne hertil indeholder nærmere fortolkningsbidrag til forståelsen eller rækkevidden af Forsyningstilsynets forhandlingspligt, herunder hvilke krav

der kan opstilles til Forsyningstilsynet. Energiklagenævnet har i en afgørelse af 20. november 2002, jf. j.nr.: 97-2311-0107, udtalt, at ”De nærmere krav til Energitilsynet må derfor bero på en bedømmelse af hvilke krav man i almindelighed kan stille til en offentlig myndighed og en konkret vurdering af bl.a. sagens karakter, partens vilje til at indgå i en forhandling og om der er udsigt til at forhandlingen kan give resultat inden for et overskueligt tidsrum.” Forsyningstilsynet oplever, at der i praksis er stor variation i forhandlingsforløbene.

Energitilsynet blev afløst af Forsyningstilsynet den 1. juli 2018 i medfør af lov om Forsyningstilsynet.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Forhandlingspligten i § 21, stk. 4 og 5, i lov om varmforsyning forpligter efter sin ordlyd Forsyningstilsynet til at forsøge at bringe et forhold (urimelige priser, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller øvrige betingelser) til ophør gennem forhandling, før Forsyningstilsynet kan pålægge en varmforsyningsvirksomhed en ændring af forholdet. Lov om varmforsyning indeholder ikke nærmere krav til den forhandling, som Forsyningstilsynet skal iagttage.

Forsyningstilsynet oplever, at forhandlingspligtens omfang ofte er genstand for forskellige fortolkninger og misforståelser, da ordlyden af § 21, stk. 4, herunder henvisningen i § 21, stk. 5, til forhandling efter § 21, stk. 4, giver indtryk af, at der skal ske en egentlig forhandling om sagens indhold, herunder selve overtrædelsen. Derudover kan afgørelser om sagens substans være vanskelig at adskille fra spørgsmålet om, hvordan et forhold, som Forsyningstilsynet har vurderet er urimeligt eller i strid med nærmere fastlagte bestemmelser, bringes til ophør.

Forhandlingspligten betyder endvidere, at de fulde økonomiske konsekvenser af Forsyningstilsynets afgørelse i forhold til prisreguleringen dermed ikke nødvendigvis er kendt af varmforsyningsvirksomhederne, før forhandlingen efter § 21, stk. 4 og 5, er tilendebragt.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en ophævelse af forhandlingspligten vil medføre en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling i Forsyningstilsynet til gavn for varmforsyningsvirksomhederne og varmeaftagerne. Samtidig sikres, at de fulde økonomiske konsekvenser for varmforsyningsvirksomhederne

UDKAST

kendes på det tidspunkt, hvor Forsyningstilsynet træffer afgørelse i en tilsynssag. Forsyningstilsynets afgørelse vedrørende rammerne for, hvordan et forhold, som Forsyningstilsynet har vurderet er urimeligt eller i strid med nærmere fastlagte bestemmelser, bringes til ophør, vil tilsvarende kunne påklages til Energiklagenævnet på et tidligere tidspunkt.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at forhandlingspligten efter § 21, stk. 4 og 5, i lov om varmforsyning udgår. Den foreslåede ændring har til hensigt at sikre en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling af tilsynssager i Forsyningstilsynet af hensyn til navnlig varmforsyningsvirksomhederne og varmetaftagerne, idet Forsyningstilsynet vil kunne undlade et processkridt.

Forsyningstilsynet er som forvaltningsmyndighed omfattet af forvaltningslovens regler. Forsyningstilsynet vil således også efter en ophævelse af forhandlingspligten som udgangspunkt skulle sende et udkast til en afgørelse i partshøring, inden endelig afgørelse træffes.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for staten, fordi besparelserne modsvares af en tilsvarende reduktion i Forsyningstilsynets gebyropkrævning hos varmforsyningsvirksomhederne. Lovforslaget bidrager til udmøntningen af en samlet nedjustering af Forsyningstilsynets gebyrramme på 12,6 mio. kr. årligt (2025-priser) svarende til en reduktion på 12 årsværk.

Lovforslaget vurderes samlet set at bidrage til en besparelse på 2,1 mio. kr. årligt (2025-priser), svarende til 2 årsværk, som med usikkerhed skønnes fordelt på 0,5 årsværk for så vidt angår ophævelse af forhandlingspligten, 1 årsværk som følge af indførelse af en tidsmæssig grænse og 0,5 årsværk som følge af mulighed for at prioritere og bortprioritere tilsynssager.

Lovforslaget indebærer ikke økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Der vurderes at være begrænsede positive implementeringskonsekvenser for staten, idet lovforslaget jævnfør ovenfor forventes at medføre mere enkle sagsgange for Forsyningstilsynet.

Der vurderes ikke at være implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Det forventes, at de foreslåede tiltag vil medføre en byrdereduktion for varmemforsyningsvirksomhederne. Det bemærkes, at denne byrdereduktion ikke betyder, at lovforslaget bliver erhvervsrettet. Det skyldes, at varmemforsyningsvirksomheder reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger og derfor ikke anses for at være en del af det konkurrenceudsatte erhvervsliv i forhold til vurderingen af lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser. De erhvervsøkonomiske konsekvenser opgøres alene for virksomheder, der berøres og opererer på markedsvilkår. Varmeforsyningsvirksomheder er derfor ikke omfattet af denne virksomhedsafgrænsning.

Innovations- og Iværksættertjekket vurderes ikke at være relevant, da lovforslaget ikke påvirker virksomheders eller iværksætteres muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. december 2024 til den 14. januar 2025 (36 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F - Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen, abf Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademirådet, Akademisk Arkitektforening, Albertslund Forsyning, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARC, ARGO, Arkitektskolen i Aarhus, Asfaltindustrien, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Biogas Danmark, BL - Danmarks Almene Boliger, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borris Rådet, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskedefonden, Byggesocietet, Bygherreforeningen, Bygningskultur Ringsted, Bæredygtigt Landbrug, Carbon Neutral Energy, Cerius, Center for Electric Power and Energy (DTU), Clean Energy Invest ApS, CO-industri, COOP, Copenhagen Merchants, COWI, CrossBridge Energy, CTR, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danske halmleverandører, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Ejendomsæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kyst- og Naturturisme, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Ungdoms Fællesråd – DUF, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Commodities, Danske Destinationer, Danske halmleverandører, Danske Handicaporganisationer,

UDKAST

Danske Havne, Danske Juletræer - træer & grønt, Danske Kloakmestre, Danske Landskabsarkitekter, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Udljere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, Decentral Energi, De Samvirkende Købmænd, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, Det finansielle ankenævn, DGI, DHI, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTL Danske Vognmænd, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, E.ON Danmark A/S, Ejendom Danmark, Elretur, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energinet, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energycluster, Energisystemer ApS, Energist, Energifællesskaber Danmark, Energistjenesten, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, Erhvervslejernes Landsorganisation, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, EWE Energie AG, FAB - Foreningen af byplanlæggere, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Feriehusudlejernes Brancheorganisation, FH Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbundet Arkitekter og Designere (FAOD), Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af fabrikker og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikker og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Fors A/S, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Friluftsrådet, FSR Danske revisorer, Fynsland, Gaia Solar/ Solaropti/ Sunfactor, Gammel Estrup - Danmarks Herregårdsmuseum, Gavnø Slot, GEUS - De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland Grakom – Kommunikationsindustrien, Green Gas Denmark, Green Power Denmark, Greenpeace, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Grundejernes Investeringsfond, GTS (Godkendt Teknologisk service), Handelsflådens Arbejds miljø- og Velfærdsråd, Havarikommissionen, Hedeselskabet, Hess Denmark ApS, Hillerød Forsyning, Historiske Huse, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, HORESTA, Hulgaard Advokater, Hvidovre Fjernvarmeselskab, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kalundborg Forsyning, Kjærgaard A/S, Klimabevægelsen, KlimaEnergi A/S, Kolonihaveforbundet, Komiteen Bæredygtig Kystkultur, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kredsløb, Københavns Universitet, Københavns Universitet - Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning, Københavns Universitet - Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, Københavns Universitet - Professor Helle

UDKAST

Tegner Anker, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen af Solcelleejere, LCA Center, Lederne Søfart, Lundsby Biogas, Maskinmestrenes Forening, Mejeriforeningen, MOE Rådgivende ingeniører, Moesgaard Museum, Morsø Forsyning, Middelgrundens Vindmøllelaug, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NetVarme, Nature Energy, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordværk, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Olie Gas Danmark, Oxfam IBIS, Planenergi, Plan og Projekt, Plastindustrien, Rambøll, Realdania, Ren Energi Oplysning (REO), Ringsted Forsyning, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Grøn Omstilling, Sammenslutningen af Danske Småøer, Sdr. Herreds Kraftvarmeværker, SEAS-NVE, SMV danmark, Siemens Gamesa, Silkeborg Forsyning, Solar Lightning Consultants ApS, Sund & Bælt, Statens ByggeforskningsInstitut, Syddansk Universitet, Synergi, Sønderborg Varmer, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Termonet Danmark, Total S.A., T-REGS, TREFOR/EWII, Træinformation, Tænketanken Demokratisk Erhverv, Varmepumpefabrikantforeningen, Varmepumpeindustrien – VPI, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind Systems A/S, Vikingskibsmuseet, Wind Denmark, Wind Estate A/S, WWF Verdensnaturfonden, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Energikoncern, Aalborg Forsyning, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aalborg Universitet - Institut for Kemi og Biovidenskab, Aalborg Universitet - Institut for Planlægning, Aalborg Universitet - Build Institut for byggeri, By og Miljø, Aarhus Universitet, Aarhus Universitet – Institut for Miljøvidenskab, Aarhus Universitet - Professor emerita Ellen Margrethe Basse, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Aalborg Kommune, Aarhus Kommune, Aabenraa Kommune, Assens Kommune, Ballerup Kommune, Billund Kommune, Bornholms Regionskommune, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Dragør Kommune, Egedal Kommune, Esbjerg Kommune, Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyn Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Hedensted

UDKAST

Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, Ikast-Brande Kommune, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kolding Kommune, Københavns Kommune, Køge Kommune, Langeland Kommune, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Middelfart Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Randers Kommune, Rebild Kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Samsø Kommune, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Stevn Kommune, Struer Kommune, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerlands Kommune, Viborg Kommune, Vordingborg Kommune og Ærø Kommune.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Begrænsede positive konsekvenser	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

UDKAST

Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af bestemmelsen i § 21, stk. 4, at 1. pkt., at Forsyningstilsynet, hvis tilsynet finder, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, hvis forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør.

Bestemmelsen indeholder ikke nærmere krav til Forsyningstilsynets forhandling. Forsyningstilsynet oplever, at forhandlingspligtens omfang ofte er genstand for forskellige fortolkninger og misforståelser og giver indtryk af, at der skal ske en egentlig forhandling om sagens indhold, herunder selve overtrædelsen. Derudover kan afgørelser om sagens substans være vanskelig at adskille fra spørgsmålet om, hvordan et forhold bringes til ophør. Forhandlingspligten indebærer videre, at de fulde økonomiske konsekvenser af Forsyningstilsynets afgørelse i en tilsynssag ikke nødvendigvis er kendt af varmemforsyningsvirksomhederne, før forhandlingen er tilendebragt.

Det foreslås i § 21, stk. 4, 1. pkt., at ”giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør,” ændres til ”træffer Forsyningstilsynet afgørelse herom og kan desuden meddele”.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil have en pligt til at indlede og gennemføre en forhandling med en varmemforsyningsvirksomhed i en konkret tilsynssag.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynets afgørelser vil skulle følges uden videre, medmindre afgørelsen påklages til Energiklagenævnet, og klagen af Energiklagenævnet gives opsættende virkning. Det vil for eksempel betyde, at en afgørelse fra Forsyningstilsynet om, at uretmæssigt opkrævede omkostninger skal tilbageføres til

UDKAST

varmeaftagerne, vil skulle følges uden forudgående forhandling om vilkårene, herunder tidshorisonten, for tilbageførslen.

Den foreslåede ændring vil ikke ud over ophævelsen af forhandlingspligten have til hensigt at ændre den måde, som Forsyningstilsynet i dag fører tilsyn i medfør af § 21, stk. 4, i lov om varmemforsyning. Forsyningstilsynet vil således som hidtil skulle føre tilsyn med, om varmemforsyningsvirksomhedernes prissætning og betingelser er i overensstemmelse med lov om varmemforsyning og regler udstedt i medfør heraf.

Uanset den foreslåede ændring er Forsyningstilsynet, som forvaltningsmyndighed omfattet af forvaltningslovens regler, herunder om partshøring efter § 19 i forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 med senere ændringer. Forsyningstilsynet vil således, som hidtil skulle foretage høring af den, der er part i en sag, hvis parten ikke kan antages at være bekendt med, at Forsyningstilsynet er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, før Forsyningstilsynet træffer afgørelse. Forsyningstilsynet må således ikke træffe afgørelse, før parten er blevet gjort bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. lovforslagets § 2, og bemærkningerne hertil. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet efter den 1. juli 2025 hverken i igangværende eller i nye sager efter § 21, stk. 4, vil skulle gennemføre en forhandling.

Til nr. 2

Det følger af § 21, stk. 5, at såfremt tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7.

Det foreslås i § 21, stk. 5, at ”efter forhandling som nævnt i stk. 4” udgår.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil have en pligt til at indlede og gennemføre en forudgående forhandling som nævnt i § 21, stk. 4, med en varmforsyningsvirksomhed i en konkret tilsynssag.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 21, stk. 4, hvorefter Forsyningstilsynet ikke vil skulle indlede og gennemføre en forhandling. Det vil derfor være nødvendigt at foretage ændringer i § 21, stk. 5. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. lovforslagets § 2, og bemærkningerne hertil. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet efter den 1. juli 2025 hverken i igangværende eller nye sager efter § 21, stk. 5, vil skulle gennemføre en forhandling.

Til nr. 3

Forsyningstilsynet fører tilsyn i medfør af bestemmelserne i § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5. Forsyningstilsynet fører tilsyn med varmforsyningsvirksomhedernes overholdelse af bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b eller 20 c, § 21 b, stk. 4, § 28 b, stk. 4, i lov om varmforsyning eller regler udstedt i henhold hertil.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en beføjelse for Forsyningstilsynet til at kunne afvise at behandle en sag efter tilsynsbestemmelserne, herunder ikke en tidsmæssig grænse for, hvor lang tilbage i tid Forsyningstilsynet vil skulle gå i en konkret sag.

Det foreslås at indsætte nye bestemmelser i § 23, stk. 2 og 3, om prioriteringsadgang og tidsbegrænsning i sager, hvor Forsyningstilsynet fører tilsyn.

Det foreslås i § 23, at det som *stk. 2* indsættes, at Forsyningstilsynet beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, herunder om Forsyningstilsynets sagsbehandling midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

I praksis afgør Forsyningstilsynet allerede i dag, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en konkret tilsynssag. Det

UDKAST

følger således af administrativ praksis, at Forsyningstilsynet i forbindelse med modtagelsen af en anmeldelse eller en klage vil skulle vurdere, om der er en konkret begrundet mistanke om et ulovligt eller urimeligt forhold af en vis betydning. Med den foreslåede bestemmelse vil det således fremgå direkte af lov om varmforsyning, at Forsyningstilsynet er tillagt en prioriteringsadgang.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil kunne foretage en prioritering af tilsynets ressourcer i forhold til, hvilke tilsynssager Forsyningstilsynet vil undersøge og eventuelt træffe afgørelse i. Det er hensigten, at Forsyningstilsynet vil anvende sine ressourcer der, hvor der forventes at være en vis tilsynsmæssig effekt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet får beføjelse til at kunne afvise at behandle en sag, selvom det fremgår af bestemmelserne, at Forsyningstilsynet skal føre et tilsyn. Det vil for eksempel kunne være tilfældet, hvor en klage findes uegnet til at danne grundlag for sagens behandling uden at foretage en realitetsprøvelse af klagen. Forsyningstilsynet vil på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen kunne afvise at behandle alle eller dele af de elementer, som er rejst i sagen. Den foreslåede bestemmelse vil tilsvarende finde anvendelse på en tilsynssag, som Forsyningstilsynet har rejst af egen drift.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil kunne beslutte, at Forsyningstilsynet ikke vil træffe afgørelse i en sag. Det vil for eksempel kunne være tilfældet, hvor Forsyningstilsynet modtager en klage, og hvor det viser sig, at Forsyningstilsynet først vil kunne træffe afgørelse efter at have iværksat yderligere og uforholdsmæssigt ressourcekrævende undersøgelser, der ikke forventes at ville stå mål med enten afgørelsens forventede resultat eller tilsynsmæssig betydning.

Forsyningstilsynet vil dermed blive berettiget til at prioritere de anmeldelser eller klager, som tilsynet modtager, og forhold som tilsynet af egen drift i øvrigt bliver bekendt med, forskelligt, og vil i den forbindelse råde over en skønsbeføjelse, som ikke afhænger af, om sagens behandling befinder sig på et mere eller mindre fremskredent stadium.

Den foreslåede bestemmelse vil således stille Forsyningstilsynet friere i forhold til vurderingen af, hvorvidt der er anledning til at behandle en

UDKAST

tilsynssag, herunder prioritere at rejse sager, hvor der er størst behov for, at Forsyningstilsynet sætter ind i forhold til formålet med tilsynet.

Forsyningstilsynets overvejelser om at rejse eller afvise en tilsynssag er underlagt de bindinger, der følger af de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder krav om saglig forvaltning og lighedsgrundsætning om at, hvor væsentlige forhold i en sag er ens, skal sagerne behandles lige i retlig henseende. Der må således ikke foretages usaglig forskelsbehandling. Den foreslåede bestemmelse vil ikke have til hensigt at ændre herpå.

Det foreslås i § 23, at det som *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes, at Forsyningstilsynets undersøgelser og afgørelser, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, alene kan vedrøre forhold for en periode på op til fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller rejst af Forsyningstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil have en pligt til at realitetsbehandle forhold, der er omfattet af disse tilsyns bestemmelser, i en periode på mere end fem år. Perioden på fem år vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for Forsyningstilsynet – uanset hvornår Forsyningstilsynet konkret indleder sagsbehandlingen - eller fra det tidspunkt, hvor sagen af egen drift er rejst af Forsyningstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en mere effektiv ressourceanvendelse i Forsyningstilsynet samtidig med, at der sikres en større aktualitet og tilsynsmæssig effekt af hensyn til varmforsyningsvirksomhederne og varmetaftagerne. En periode på op til fem år vil kunne tage hensyn til de modsatrettede interesser i de forskellige led, det vil sige produktions- transmissions- og distributionsleddet.

En tidsbegrænsning i, hvor lang tid Forsyningstilsynets mulighed for at gøre indgreb i prisfastsættelsen bagud i tid, forventes derudover at kunne medvirke til at øge varmforsyningsvirksomhedernes opmærksomhed på at sikre, at priser og betingelser til enhver tid er i overensstemmelse med lov om varmforsyning og regler udstedt i henhold hertil, så varmetaftagerne sikres bedst muligt.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil, at loven træder i kraft den 1. juli 2025. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil bl.a. medføre, at Forsyningstilsynet fra den 1. juli 2025 vil kunne afskære undersøgelsen eller sagsbehandlingen både i forhold til nye og

UDKAST

igangværende sager. Fra den 1. juli 2025 vil både nye og igangværende sager også som udgangspunkt være begrænset til de forudgående fem år, medmindre Forsyningstilsynet anvender undtagelsen, der foreslås indsat i § 23, stk. 3, 2. pkt. Den foreslåede bestemmelse indeholder et betydeligt skøn for Forsyningstilsynet. Med henblik på at opnå en blødere overgang til de nye regler, forudsættes det, at Forsyningstilsynet vil anvende reglerne mindre restriktivt i forhold til de sager, der er igangværende på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det foreslås i § 23, at det som stk. 3, 2. *pkt.*, indsættes, at Forsyningstilsynet dog i særlige tilfælde kan udvide perioden, der er nævnt i 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet efter en konkret vurdering vil kunne beslutte at behandle og eventuelt træffe afgørelse i en sag rejst i medfør af bestemmelserne i §§ 20, 20 a, 20 b, eller 20 c, § 21 b, stk. 4, eller § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold hertil, der vedrører en periode på mere end de fem år, der følger af 1. pkt.

Særlige tilfælde vil eksempelvis kunne være sager, hvor Forsyningstilsynet vurderer, at sagen har en helt særlig og væsentlig tilsynsmæssig effekt. Det vil også kunne være, at en sag vurderes at kunne angå alvorlige overtrædelser af lov om varmforsyning, eller at der i en sag indgår spørgsmål af principiel betydning for fremtidige tilsynssager. Det vil endvidere kunne være, at sagen blev indbragt eller var igangværende på tidspunktet for lovens ikrafttræden, eller at der er gået lang tid fra sagen er indbragt for Forsyningstilsynet og til, at tilsynet indleder sagsbehandlingen.

Det vil ikke være hverken muligt eller hensigten at fastlægge en udtømmende opregning af typer af særlige tilfælde, idet det vil være op til Forsyningstilsynet i den enkelte sag konkret at vurdere, om der foreligger sådanne særlige forhold.

Det er forventningen, at Forsyningstilsynet på et tidligt tidspunkt i sagsprocessen vil foretage en vurdering af, om en tilsynssag giver Forsyningstilsynet grundlag for at udvide perioden for Forsyningstilsynets undersøgelse, og at Forsyningstilsynet vil orientere varmforsyningsvirksomheden og øvrige parter herom.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse vil bl.a.

UDKAST

medføre, at både nye og igangværende sager fra den 1. juli 2025 som udgangspunkt være begrænset til de forudgående fem år efter § 23, stk. 3, 1. pkt., med mindre Forsyningstilsynet anvender den foreslåede bestemmelse i § 23, stk. 3, 2. pkt. Med henblik på at opnå en blødere overgang til de nye regler, forudsættes det, at Forsyningstilsynet vil anvende reglerne mindre restriktivt i forhold til de sager, der er igangværende på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det foreslås i § 23, at det som stk. 3, 3. *pkt.*, indsættes, at andre ikke kan anmode Forsyningstilsynet om at udvide perioden, jf. 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det ikke vil være muligt for andre, herunder for den, der måtte være part efter de forvaltningsretlige regler, i en tilsynssag, at anmode Forsyningstilsynet om at udvide undersøgelses- og afgørelsesperioden. Det vil som hidtil som led i Forsyningstilsynets beslutningsgrundlag være muligt for andre at kunne fremsende oplysninger, som er nødvendige for Forsyningstilsynets varetagelse af tilsynets opgaver efter lov om varmemforsyning efter regler fastsat i medfør af loven, herunder til brug for Forsyningstilsynets vurdering af, om der er grundlag for at udvide perioden til mere end de fem år, der følger af § 23, stk. 3, 1. pkt.

Forsyningstilsynets beslutning om at udvide perioden for undersøgelse og eventuelt afgørelse vil være en procesbeslutning. Forsyningstilsynets procesbeslutninger er ikke selvstændige afgørelser i henhold til forvaltningsloven.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2025.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen vil bl.a. indebære, at Forsyningstilsynet fra den 1. juli 2025 vil kunne afskære undersøgelsen eller sagsbehandlingen både i forhold til nye og igangværende sager, jf. den foreslåede § 23, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil. Fra den 1. juli 2025 vil både nye og igangværende sager også som udgangspunkt være begrænset til de forudgående fem år efter forslaget § 23, stk. 3, 1. pkt., med mindre Forsyningstilsynet anvender undtagelsen, der foreslås indsat i § 23, stk. 3, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil. De foreslåede bestemmelser indeholder et betydeligt skøn for Forsyningstilsynet. Med

UDKAST

henblik på at opnå en blødere overgang til de nye regler, forudsættes det, at Forsyningstilsynet vil anvende reglerne mindre restriktivt i forhold til de sager, der er igangværende på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen vil desuden indebære, at Forsyningstilsynet efter den 1. juli 2025 ikke vil skulle gennemføre en forhandling i hverken igangværende eller nye sager efter § 21, stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet lov om varmforsyning ikke gælder for Færøerne og Grønland, og heller ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. § 36 i lov om varmforsyning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p>§ 1</p> <p>I lov om varmemforsyning jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved [...] foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 21. ---</p> <p><i>Stk. 1-3. ---</i></p> <p><i>Stk. 4.</i> Finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 19.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Såfremt tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4</p>	<p>1. I § 21, stk. 4, 1. pkt., ændres »giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør,« til: »træffer Forsyningstilsynet afgørelse herom og kan desuden meddele«.</p> <p>2. I § 21, stk. 5, udgår »efter forhandling som nævnt i stk. 4«.</p>

UDKAST

<p>give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6 og 7.</p> <p><i>Stk. 6-8. ---</i></p>	
<p>§ 23. Forsyningstilsynets afgørelser skal meddeles skriftligt og indeholde oplysning om de forhold og synspunkter, som har været bestemmende for afgørelsen.</p>	<p>3. § 23 indsættes som <i>stk. 2</i> og <i>3</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Forsyningstilsynet beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, herunder om Forsyningstilsynets sagsbehandling midlertidigt eller endeligt skal indstilles.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forsyningstilsynets undersøgelser og afgørelser, jf. § 21, stk. 4 og 5, og § 21 b, stk. 4 og 5, kan alene vedrøre forhold for en periode på op til fem år forud for det tidspunkt, hvor sagen er indbragt for eller rejst af Forsyningstilsynet.</p> <p>Forsyningstilsynet kan dog i særlige tilfælde udvide perioden, der er nævnt i 1. pkt. Andre kan ikke anmode Forsyningstilsynet om at udvide perioden, jf. 2. pkt.«</p>